

isolation, kan ventes at ville medføre straf af fængsel i mindst 2 år.

Rettens vurdering af den forventelige straf forudsættes at bygge på almindelig udmålingspraksis og ikke en vurdering af, hvad afgørelsen efter den sigtedes personlige forhold kan tænkes at falde ud til. På den baggrund, og idet vurderingen af, om kravet til den forventelige straf er opfyldt, endvidere bygger på et mistankegrundlag i form af begrundet mistanke, forudsættes anvendelsen af bestemmelsen ikke at udelukke den dommer, der har truffet afgørelse efter den foreslåede bestemmelse i § 770 c, stk. 3, 2. pkt., fra senere at virke som dommer i den pågældende sag.

En fravigelse af 8-ugers grænsen vil som hidtil – forudsat at den lovovertrædelse, der begrunder fængsling i isolation, efter oplysningerne om forholdets grovhed kan ventes at ville medføre straf af fængsel i mindst 2 år – kunne komme på tale i to situationer.

Det vil for det første – og navnlig – dreje sig om alvorlig, grænseoverskridende kriminalitet, hvor der på grund af sagens internationale forgreninger er behov for efterforskning i udlandet. For det andet vil der undtagelsesvis kunne forekomme sager, der ikke kræver efterforskning i udlandet, men hvor det på grund af kriminalitetens art og karakter må antages, at den sigtede i særlig grad kan – og vil – modvirke efterforskningen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 5.2.1. og 5.3. i de almindelige bemærkninger.

Til § 1, nr. 6 (retsplejelovens § 770 c, stk. 4)

Efter den foreslåede bestemmelse i § 770 c, stk. 4, vil der gælde en absolut tidsmæssig overgrænse for varetagtsfængsling i isolation på 6 måneder, medmindre sigtelsen angår en forsætlig overtrædelse af straffelovens kapitler 12 eller 13 eller en overtrædelse af straffelovens §§ 191 eller 237. Undtagelsen vil også gælde forsøg på og medvirken til de pågældende straffelovsovertrædelser.

Den nugældende bestemmelse i stk. 4 bliver herefter stk. 5.

Der henvises i øvrigt til pkt. 5.2.2. og 5.3. i de almindelige bemærkninger.

Til § 1, nr. 7 (retsplejelovens § 770 c, stk. 5)

Med lovforslagets § 1, nr. 7, foreslås den gældende ufravigelige tidsmæssige overgrænse for varetagtsfængsling i isolation af unge under 18 år på 8 uger i § 770 c, stk. 4 (der bliver § 770 c, stk. 5), nedsat til en normal – men ikke ufravigelig – 4-ugers grænse. Efter forslaget vil 4-ugers grænsen kunne fraviges, hvis sigtelsen angår en forsætlig overtrædelse af straffelovens

kapitler 12 eller 13. Det samme gælder forsøg på og medvirken til sådanne lovovertrædelser.

Den foreslåede bestemmelse i indebærer, at isolation af unge under 18 år i sager vedrørende forsætlige overtrædelser af straffelovens kapitler 12 eller 13 kan opretholdes ikke alene ud over den foreslåede 4-ugers grænse, men i disse helt særlige sager efter omstændighederne også ud over den 8-ugers grænse, som gælder i dag.

Det vil dog følge af proportionalitetsreglen i § 770 b – særligt efter den foreslåede bestemmelse i § 770 b, stk. 2 – at opretholdelse af en varetagtsfængsling i isolation af en arrestant under 18 år ud over 4 uger kun vil kunne ske i helt ekstraordinære tilfælde, hvor den pågældende er mistænkt for en særdeles grov lovovertrædelse, og der er en meget væsentlig kollusionsrisiko.

Der henvises i øvrigt til pkt. 5.2.1. og 5.3. i de almindelige bemærkninger.

Til § 1, nr. 8 (retsplejelovens § 770 d, stk. 1)

Med lovforslagets § 1, nr. 8, skærpes kravene til domstolens kendelser om isolation eller fortsat isolation med henblik på at opnå mere konkrete og udførlige begrundelser for isolation.

Rettens afgørelse om isolation skal fortsat træffes ved særskilt kendelse.

Efter forslaget opdeles begrundelseskravet i 3 led, hvorefter retten skal anføre:

- den konkrete vanskeliggørelse, der foreligger risiko for i sagen, jf. den foreslåede bestemmelse i § 770 d, stk. 1, nr. 1,
- grundlaget i den konkrete sags oplysninger for at antage, at denne risiko foreligger, jf. den foreslåede bestemmelse i § 770 d, stk. 1, nr. 2, og
- de konkrete omstændigheder, hvorpå det i øvrigt støttes, at betingelserne i §§ 770 a-770 c er opfyldt, jf. den foreslåede bestemmelse i § 770 d, stk. 1, nr. 3.

Med bestemmelsen fremhæves blandt betingelserne for isolation særligt indikationskravet, idet der med de to første led stilles mere præcist formulerede krav med hensyn til dels indikationens indhold, dels indikationens grundlag, mens det tredje led i øvrigt oprettholder det gældende begrundelseskrav.

I kravet om anførelse af den konkrete vanskeliggørelse (§ 770 d, stk. 1, nr. 1) ligger, at det udtrykkeligt af kendelsen skal fremgå, hvilken kollusion det frygtes, at arrestanten vil udøve.

Det bør i kendelsen således anføres, om det drejer sig om afstemning af forklaringer mellem flere sigtede/mistænkte (hvad enten dette sker ved trusler, over-